

Forbrugerrådet adgangsfornemt i Danmarks Radio

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGBLAD

Nr. 43

37. årgang

23. oktober 1971

REGJERINGENS BOLIGPOLITIK

Den giver måske stemmer, men den løser ingen problemer

Der er kommet nye bolter på beale, skal man ikke forvente suppen i boligministeriet. Helge Nielsen har afløst Aage Hastrup, og kun tiden kan vise, om Helge Nielsens magter opgaven bedre end forgængeren. Erfaringerne med socialdemokratiske boligministre fortæller imidlertid, at godt nok vil der blive nogle lapperter oven på alle de andre, men den virkelige boligreform, den, der skal sikre alles ret til en bolig, og vel at mærke en bolig, der er til at

Det mest ubehagelige i Helge Nielsens forslag er, at han vil forbedre bolig- og rentesikringen. Det er ubehageligt af to grunde:

Desværre giver Helge Nielsens just ofientliggjorte „boligtanker“ erfaringerne ret. Der bliver ikke tale om, at Helge Nielsen vil reformere. Nej, han vil fortsætte lapperterne på det boligforlig, som de fire gamle partier stillede på benene i 1966, og som i tiden derefter har vist sig ikke at kunne løse problemerne – snarere tværtimod.

Radio og TV vil hellere arbejde sammen med erhvervsorganisationerne om udsendelser for forbrugere end med Forbrugerrådet.

En han mod forbrugerne, kalder Forbrugerrådet planerne om et nærmere samarbejde mellem Danmarks Radio og erhvervsvels organisationer, som det har været omalt i en meddelelse fra Erhvervenes Oplysningsråd. Forbrugerrådet finder det absurd, at erhvervsorganisationerne skulle få mulighed for at opnå et kontaktudvalg med D. R. og afvise på det skarpeste berettigelsen af, at et udvalg repræsenterende erhvervsinteresser skulle etableres angående forbrugersendelser.

De stærke ord fra Forbrugerrådet har deres baggrund i det store arbejde, der blev gjort i et af Rådets programvalg nedsat udvalg med repræsentanter for Rådets, handelsministeriet, Forbrugerrådet, Statens Husholdningsråd og Danmarks Radios driftsledelse med repræsentanter for programarbejdere og journalister inden for D. R. Arbejdet i dette udvalg resulterede, efter tre års forløb, i femte forbrugersendelser i stedet for den lovede udvidelse af sendetiden.

Forbrugerrådets ulifredshed er forståelig, men hvis reaktionen fra Rådets bliver af samme

Stakkels generaldirektør – først uvenner med Retsforbundet, så med journalisterne, nu med Forbrugerrådet – hvad bliver det næste?

mustret, så skal fru Lis Groes og hendes råd ikke vente sig meget, selvom de kan henvise til 35 uddannelsesmøder, 5 plenarmøder og en enig indstilling om en væsentlig foregelse af sendetiden for forbrugersstof såvel i radio som i tv.

et frit boligmarked. I hovedstadsområdet dog oven på år.

4. Boligsikrings- og rentesikringsforordningen, der kapitaliseres til højere jord- og ejendomspriser, udvikles, idet boligstikningen dog bevares for de socialt vanskeligt stillede familier.

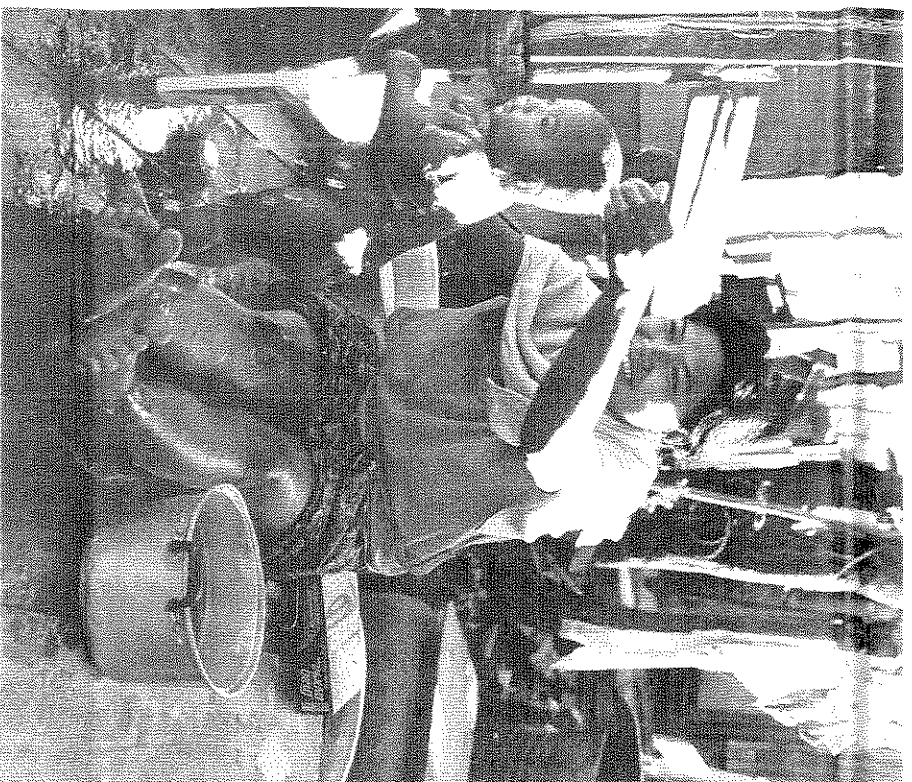
5. For parcelhusejere gennemføres oven en temmelig tyvælske en forhøjelse af lejevedernden til relevant niveau. Rentesikringsretten bibeholdes.

6. Konkurrencehæmmende monopoler, licitationsregler, faggrænser, pris- og markedsaftaler i byggeindustrien bekæmpes gennem importtilladelse og en mere effektiv antimonopollovgivning.

1b Jensen.

De nye skatter er allerede begyndt

Skat på kørekort sættes op med 50 kr. – et sæt nummerplader med 40 kr. Det er første anvendelse af, hvor dyrt det bliver for vælgerne, der undlod at stemme på Retsforbundet og altså ikke fik det skattestop, som ellers nemt kunne have været gennemført.

Den 6 måneder gamle Anchalee får sit bad af sin minnte tante, Miss Noi, som ikke kan undgå at få sin del af renselsesprocessen. Der bor 25.000 mennesker i Kong Toey, det største slumkvarter i Bangkok. Jorden ejes af byens havnemyndigheder, som ikke vil gøre noget for at skabe bedre vilkår for sine „hejere“ af frygt for, at det senere vil blive umuligt at komme af med dem, når arealet engang skal bruges til havnebasiner og varehuse. – I dette og fem andre slumdistrikter i Bangkok forsøger UNICEF en indsats for at skabe menneskelige forhold for beboerne. Fot.: Bernard Wolff

Jeg tør godt vove den påstand, at boligstikringen, som det hele i dag kører, overhovedet ikke kommer størstparten af modtagerne til gode. Og én ting er helt sikkert, en forhøjelse af boligstikringen kommer i hvert fald umiddelbart ikke dem til hjælp, som i dag står uden tag over hovedet.

Det samme kan siges om Helge Nielsens andre forslag. Han vil ophæve den lejeforhøjelse, som pr. 1. januar i år blev gennemført ved gendelingning. Han vil forbyde, at der udstyldes ejendomme i den bestående boligmasse (hvilket, med visse modifikationer, er det formuifigste i hans række af

Politisk muskelspil – side 2 ★ Klar besked om spærrereglen – side 2 ★ Regeringen og EEC – side 3 ★ Kronik side 4-6

★ Et-parti system i Nordgrønland – side 6 ★ Fagforeningen, der ikke KAN strejke – side 8 ★

VEJEN FREM I UDVIKLET AF FORENINGEN RETSFORBI NDETS PRESSE

Redaktion og ekspedition:
Kroghsgade 1, 2100 Kbh. Ø. Tlf. (01) TRIA 1457 - Gino 7835
Kontortid: Mandag, fredag 10-15. Lørdag er kontoret lukket.
ANNONCER: 60 ore pr. min plus evt. særligbetaling

REDAKTION:
Vilh. Holmann
Erik S. Pohn ansvarshavende
Poul Westergaard
Trykt i Provins-Trykkeriet, Vordingborg, offset-afst.

ABONNEMENT:
Kr. 52,00 pr. år
Kr. 15,00 pr. kvartal
Løssalg: Kr. 1,50 pr. nummer

Politisk muskelspil

DANSKE VÆLGERE lader vel som andre demokratiske landes vælgere deres stemmeafgivning afgøre af, om de er tilfreds med den førte politik eller ej, altså et ja eller nej til den siddende regerings partier. Valget den 21. viste ingen begjæring for VKR-regeringens gerninger, men tallene sagde heller ikke meget om, at vælgere stillede med store forventninger til et ministerium Krag. De 200.000 stemmer, der blev afgivet på partier, som af spørreglen forhindres i at indtage deres pladser i Folketinget, peger i en helt anden retning, nemlig mod en forstælsig utilfredshed med begge de store blokke, og hvis man hertil lægger den utilfredshed, der manifesteres ved, at man holdt sig hjemme på astemningsdagen, så findes der ingen særlig grund til begjæring hverken hos de frv. eller de nuværende regeringspolitikere.

Det, vælgere må formodes at have håbet på, en ny politik, der kunne bringe lidt orden i det håbløse virvar, der har været særpræget for vort politiske liv i en årrække, ser det unægteligt sort ud med. Hvad er det nemlig, den socialdemokratiske regering nu har barslet med? En importtold, som der ikke kan siges meget godt om, en politisk foranstaltning, der vender den tunge ende nedad, kommer til at udgøre en hindring for det, Danmark lever af, nemlig udenrigshandelen, og samtidig en udfordring til vore EFTA-partnere. Vi har ikke glemt den forargelse, det vakte, da England i sin tid blæste på sine GATT-forpligtelser og indførte en importafgift på 15 pct., og Danmarks stemme var ikke fraværende i det kor, der fordømte den engelske handelsmåde. Nu spiller vi selv med musketne og antyder en restriktiv handelspolitik af VISA-monster.

DET ER VEL IKKE usandsynligt, at den nye importtold-forhøjelse vil have en gavnlig virkning på ganske kort sigt, men vi har en fornemmelse af, at regeringen egentlig havde fortrunkket en forhøjelse af MOMS'en. Den udfordring har man alligevel ikke turdet stille vælgere overfor - trods alt er det ikke mange dage siden, de gyldne valglofter blev afslagt for åbent tæppe, blandt dem løftet om ikke at forhøje den MOMS, som nogle af de tidligere regeringspartier ikke havde noget imod at give en tand til.

Det vil sikkert skuffe en del af de mange vælgere, der for første gang gav deres stemme til Socialistisk Folkeparti, at der nu ser ud til at være et lyserødt kabinet i sigte - det var vel egentlig ikke det, de havde tænkt sig. En anden sag er det så, om et sådant samarbejde kommer til at holde ret længe. Vi skal ikke lægge skjul på, at det træffine flertal, ministeriet Krag hænger i, næppe vil kunne holde til nogen større belastning, og mulighederne for en overbelastning er talrige, f.eks. markedsproblemerne, som S. F. har forpligtet sig grundigt på, men der er andre, og hvis det er den socialdemokratiske vi havde nær sagt mindetals - regeringsagt at regere og ikke blot optræde som et stilsiddende forretningsministerium, så kan det nemt komme til at knibe. Der er kontroversielle problemer nok.

DEN NYSVEDTAGNE mhp...afgift skal være midlertidig, at den række varegrupper er undtagne, og det er tanken, at den skal aftrappes således, at den helt skal være bort-faldet pr. 1. april 1973. Lidt naivt at regeringen synes at vente, at priserne vil gå ned i takt med afgiftens bortfald, al den stund at vi har rigelig erfaring for, at det nu engang er lettere at sætte priserne i vejret end at påvirke udviklin-gen i modsat retning. Evt. klængen om, at ordningen skal gennemføres på en sådan måde, at eksporten ikke gøres et der næppe grund til at lægge for stor vægt på. Afgiften kommer snart til at påvirke pristallet og lønudviklingen, og så overlades det eksportvirksomheden at klare resten, resultatet skal nok vise sig i eksportstatistikken. Det kunne loyalt være interessant at få at vide, hvilke tanker regeringen har gjort sig m.h.t. den situation, der foreligger, hvis den dag kommer, da vi skal ind i Fællesmarkedet med et stort antal danske industrivirksomheder, der så skal til at omstille sig fra en stilsiddende tilværelse i et beskyttet hjemmemarked til den hårde konkurrence i et Fællesmarked med en befolkning på 200 millioner. Det er vel næppe sandsynligt, at import-afgiften er det første skridt til en opgivelse af tanken om Danmarks deltagelse i E. F.?

E. S. R.

Klar besked om spærrereglen

Det er selvfølgelig ikke kun i retsstatskredse, der tales om de følger for vort parlamentariske liv, spærrereglen viste sig at have ved val-
Ret den 21. september. Der hersker i almindelighed enten harne eller
Irritation i vide befolkningsskredse over den uretfærdighed, spærre-
lens eksistens betyder for et stort antal vælgere. Også i Herlevbladet
har man diskuteret reglen, og med det resultat, som vel næsten var,
hvad man kunne vente, at politikerne ikke har i sinde at gøre noget
ved den sag.

H. P. PLOUG-JØRGENSEN stillede et spørgsmål til den socialde-
mokratiske Kjeld Olesen, og han fik efter omstændighederne et klart
svar.

Spørgsmål til folketings- mand Kjeld Olesen vedr. det rationerede folkestyre

Du og dit parti plus SF fik jo en stor fremgang i Herlev ved valget, ca. 1600 stemmer. En ikke socialist håber, det må blive til lykke for sognet og riget og Rødværkredsen.

Men et: Hvorfor kan Socialde-mokratiet opnå representation på mindre end 16.000 pr. mandat, når ved dette valg, iflg. „Politikert“ VS med 45.880 st. Kommu-nisterne med 39.344 st. Retsfor-bundet med 50.082 st., ja, og Kri-steligt Folkeparti med 56.923 st. ingen mandater fik?

Fals slår sin egen herre på hals.

Blotpolitik er noget skidt, i hvert fald mindre godt. Burde VS ikke have haft 2 mandater. DKP sine 2. Retsforbundet 3 og Kriste-ligt Folkeparti 3?

Var det blevet tilfældet, havde folkestyret nu været funktions-dygtigt. Det ville have været vig-tigere, end om statsministeren hedder Krag eller Baunsgaard.

Tvivl om toldunionen er vel lov-
rigt lovlig, det er spærrereglen or-så, men er den social? er den de-mokratiske? Hvis de herrer i øret: Stil forslag om en demokra-tisk valglov og udskriv nvalde på dette grundlag.
H. P. Ploug-Jørgensen.

Spærrereglen!

Kære H. P. Ploug-Jørgensen!

Er spærrereglen demokratisk, spørger du mig i sidste nr. af Herlev Bladet. Og du underbygger spørgsmålet ved at nævne de man-ge stemmer, som de tre små par-tier fik uden at kunne blive re-præsenteret i Folketinget.

Principielt må man sige, at stemmespid ikke er demokratisk, og stemmespid undgås jo ikke, når man har en regel om, at man skal opnå mindst to procent blandt de stemmeberettigede for at blive repræsenteret.

Der er altså tale om, at folke-styret har måttet gå på akkord med sig selv for at skabe tale-lige arbejdsvilkår. Hvis man ikke havde nogen begrænsning oven-vedet, ville det betyde et uover-skueligt stort antal partier - det ser man eksempler på, flere stie-der i udlandet. Det ville igen be-tyde stærkt forringede chancer for en rimelig arbejdslyme.

De fleste vestlige demokratier har en spærreregel i deres valg-lov og vi er endda et af de lande, der har den laveste grænse. I ste-
ninger ud at flade de politiske hold-
er, tror jeg det snarere er brug for at synspunkterne mere klart trækkes op overfor vælgere.

Jeg vil derfor ikke være den, der tager initiativet til en ændring af spærrereglen - hverken opad eller nedad.

Med venlig hilsen
Kjeld Olesen.

Uanstændige spærreregler

Kære Kjeld Olesen og andre
veletablerede politikere, der vil
opretholde rationeret folkestyre!

K. O. mener, at spærrereglens
opgivelse vil betyde et uoverskue-
ligt antal partier - han vil have
synspunktet trukket klart op.

Enhver har jo lov at mene om
kommunister, VS, KF og Rets-
forbund, hvad han eller hun vil,
men de etableredes mere værdi
må vist siges af og til at have
været skyld i „manglende ar-
bejdsrytme“. Baunsgaard kunne
ikke, og lad os nu se Krag an.

Kommunisternes Hanne Rein-
toft og VS's Jens Slæsgaard er
nok ikke afholdt af ikke-sociali-
ster, men Folketinget blev nu fat-
tigere, da de gied. KF's betydning
kan man have sine tvivl om, men
Retsforbundet viste i trekantræ-
geringen 1957-60 - et tidsrum,
som brodet landet Sverige beeg-
nede som Danmarks „lyckliga da-
gar“ - at de kunne bruges.

Stærke regeringer

er ofte til skade. Må jeg have
lov at citere Kristeligt Dagblads
referat af en leder i Ekstra Bla-
det for mine medborgere i Her-
lev, hvor det bl. a. hedder:

Vi kender naturligvis så ud-
mærket de gamle, forslidte argu-
menter mod småpartiernes re-
presentation. At de forhindrer at
der kan dannes en regeringsdyg-
tig og handkraftig flertalsrege-
ring. At småpartierne skaber
grundlag for demokratets hen-
smulding og grobund for dikta-
tur. Disse argumenter holder ikke.

Er „handkraftige“ regeringer
særskilt ønskelige? Fra janu-
ar 1968 til september i år havde
vi formelt en „handkraftig“ re-
gering, der da også har ført lan-
d.

det ud i økonomisk kaos. I øvt
har vi slet ikke behov for, at p
duktionen af love forøges.

Tværtimod har vi alt for mar
overflødige, ja helt tabelige jo
At småpartierne skulle svæ
demokratiet, kan der ikke fin
bevis for. Man vil vel ikke på
at det er mangelen på småparti
der styrker demokratiet i f. e

Østeuropa eller Spanien?

Spærrereglen er opfundet for
sikre de gamle partiers plads
det politiske flæskbjerg. Der
er spærrereglen en uanstænd
hed og derfor bør den lempes
langt, det er praktisk muligt.

Kristeligt Dagblad onsdag 6. oktober 1971.

Ja, hvad mener Det radik
Venstre, har det opgivet til rø
gående radikalisme? SF har ti
gere talt stærke ord om spær
reglen. Er partiet blevet
stort?

De fire „arbejdspladser“,
blev udelukket, må vist til at
de sammen og få den femte, ”
fapartiet“, til at vågne op, so
parti duer ikke.

Venlig hilsen til magthave
med ønsket om udvidet folkesty

H. Ploug-Jørgensen

Vi har ingen illusioner om den ting...

- Den nye regering synes inds
let på en blød start, sagde R
forbundets landsformand Ib O
stensen på et offentligt mød
København 19. oktober.

- Med den borgerlige regeri
fallerede økonomiske politik s
bægerund har man en bekv
undskyldning for at undlade
indfri de demagogiske løfter
den glade oppositionstid.

Vælgene gør sig næppe no
illusioner om den nye, svage
gerings muligheder for at re
økonomien op. Går det efter V
partierne ønske, får den social
demokratiske regering nådestøt
når den har gjort rakterarbej
at føre Danmark ind i Fællesm
kedet som det eneste nordi
land.

H. VINTER POULSEN

Solbakkevej 10 - Skælskørup
Telf. 06 99 14 73

- alt malerarbejde udføres

KNUD-ERIK LAUSEN

Teknisk

VESTRE GADE 8 BRØNDBYSTIER PR. HVIDOVRE Tlf. 75 11 41

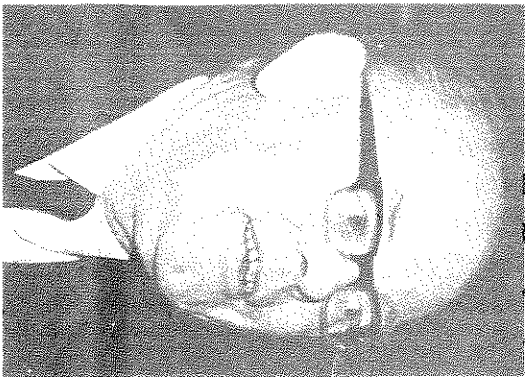
Lamp-, varme-, koldtvands- og køle-
fersisolering, Køle- og hørderum, Is-
klædning med aluminiums- og galva-
niserede plader på isolerede rør, be-
holdere og tanke, 25 års erfaring
i industri- og mejerianlæg.

Isolering

Ingen charmetrol

Simpelthnen

folkestyre

Helge Larsen

Danmarks Læverefnings blad „Folkeskolen“ tager afsked med undervisningsminister Helge Larsen med følgende linier, der siger ikke så lidt om social den afgående minister som om de arbejdsvilkår, der har været budt ham. „Folkeskolen“ kalder dem ubillige og utillelige og konstaterer, at de siger en del om Helge Larsens bæreevne og om vor injurelovgivnings elasticitet.

Nogen charmetrol har Helge Larsen ikke været. Han ejede heller demonstrerede i hvert fald ikke tidligere undervisningsministeres evne til at tage lærerne med op på fortællens bjerg og slukke bekymringen over det nærværende i de store syners sus. Han havde ikke den fødte sælgers talent for at komme af med et tvivlsomt projekt eller den blide påsmædet, der manifesterer sig i en stor prøvekollektion af ideer.

Men han sætte sig grundigt ind i folkeskolens forhold, var fortrolig med den skoleforformatonske problematik og mødte altid vor forenings repræsentanter med forståelse og samarbejdsvilje, så langt mulighederne strakte.

Det er ikke Helge Larsens skyld, hvis hans ministerid klimager ud i indrykket af en kaotisk storm und Drang periode. Hans modstandere, for hvem hans afgang må betyde et uafsluttet tornum, vil sige, at det var fordi han var det kapitalistiske samfundets gidsel. Andre vil søge forklaringen i uddannelsesproblemet kompleksitet og i misforholdet mellem forbedringer og økonomi, og når budet er kommet på afstand, at der kom en ikke så ringe høst i hus. Fra vor omide skal blot nævnes: fremsættelsen af 9 p.kts. programmet, skoletilsynsloven, vor arbejdsudmåling og det forberedende arbejde i løseplansudvalget, foreløbig summarisk skitseret i notatet.

I Vejen Frem nr. 41 af 9. oktober har Pov - en artikel „Under skriftsindsamlingen er gang!“ I denne artikel står en parantes:

Svend Sørensen

(- hvorved mulighederne for en indsat fælles med de andre små partier reelt blev afvist), som jeg gerne vil kommentere.

Lad mig først nævne, da det ikke var med i det korte referat fra landsmødet, at jeg i lørdag fremsatte dagsordenforslag, som landsmødet med stort flertal vedtog uden ændringer om søndagen. Dette dagsordenforslag lød sådan:

„Landsmødet henstiller til det kommende forbundsråd, at det indbyder de partier, der er ramt af spærveregele i valgloven, til en forhandling, der har til formål at udarbejde retningslinier, hvorefter disse grundlovsstridige spærveregele kan bekæmpes EFFEKTIVT“.

I mit indlæg på landsmødet anbefalede jeg kraftigt, at under skriftsindsamlingen blev startet

og gennemført så hurtigt som muligt, ja - jeg var og er så optimistisk, at jeg forventer, at der kan gennemføres med succes løbet af en måned.

Det må derfor være en logisk foresætning, at jeg på det skarpeste må afvise Pov -s parantes da jeg med min bedste vilje IKKE kan se, at den ønskede forhandling og underskriftsindsamlingen på nogen måde udelukker hinanden.

Jeg vil ikke på denne plad nævne, hvordan jeg tænker mig samarbejdet de små partier imellem kan foregå, da jeg udførelse redegjorde for dette på landsmødet i forbindelse med mit dagsordenforslag. Lad mig understrege, at jeg forventer, at Forbundsrådet snarest efterkommer landsmødet henstilling og fremsende indbydelsen til forhandling til andre partier.

Jeg er vel vidende om, at Forbundsrådet har mange opgaver a varrelage, og jeg vil derfor erklære mig villig til at indtræde i et eventuelt udvalg, der får dette arbejde overdraget, og jeg vil også gerne, hvis dette ønskes nedsatte dette udvalg (selvfølgelig under Forbundsrådets anspicier).

Det væsentligste er, at Retforbundet vedgår, at vi har et ansvar over for de godt 50.000 vælgere, der stemte på os ved valget. Vi må kæmpe for - ikke et folkestyre på 83 %, 95 % eller 98 % - men simpelthen FOLKESTYRET. Vi kan ikke standse denne kamp, for et antal stemmer, der svarer til et folkestyre, automatisk giver dette mandat.

Da jeg - ligesom Finansdirektøren - ikke anser det for sandsynligt, at hr. Lars O. Grønborg får lov at vinde sit segsmål mod indenrigsministeriet, har jeg taget dette initiativ, og jeg håber, at den kommende forhandling vil blive til gavn for det danske demokrati.

Svend Sørensen.

havnske brød-

fabrikker

sætter

prisen op

De tre brødfabrikker i hovedstadensråd, *Schulstad, Arbejdernes Brødbageri* og *Røde Vejmølle* har søgt om dispensation til at forhøje brødpriiserne udover, hvad pris- og arancelovens kalkulationsregler giver adgang til. Ansøgningerne begrundes med øgede investeringsomkostninger og ringe nettoindtjening.

Efter en gennemgang af virksomhedernes regnskaber og budgettet besluttede monopolet at godkende en prisforhøjelse for alle tre fabrikker på 10 øre for ½ rugbrød og tilsvarende beløb for andre brødstørrelser og -sorter.

De godkendte prisforhøjelser gælder fabrikkenes salg til detailhandlere. Forbrugerpriserne må forventes at ville stige noget mere, da der bliver tillagt moms.

BØRGE BOESEN

Danske og udenlandske bøger
B. T. OENTRALEN
Byen 2550

Trækontoret

Rådhuspladsen 45 - Kbhvn. V.
14 71 32

OTTO JENSEN

Tømrermester
Søgaardsvvej 23
Telf. Gentofte 5043

Importafgiften: Regeringens mandat tvivlsomt

Retforbundets forretningsudvalg udtaler: Den nye socialdemokratiske regerings forslag om indførelse af en importafgift betyder en beklagelig tilbagevenden til 1930'ernes protektionsme i dansk politik.

Retforbundets forretningsudvalg protesterer på det skarpeste mod dette toldforslag, der vil fordyre befolkningens livs-nødvendige forbrug og bidrage til en fastlåsning af konkurrensevilkårene, hvor erhvervene tværtimod har brug for dynamik og naturlig tilpasning til verdensmarkedet.

Forslaget bryder med de internationale handelsaftaler, som Danmark gennem GATT og EFTA har tiltrådt. Det er en skæbnesvanger politik for en mindre nation, for hvem samhandelen med hele den øvrige verden er en fundamental nødvendighed.

Det er forkasteligt, at den nye regering tager så drastiske og ødelæggende skridt i brug nu, uden at der har været antydet noget om sådanne planer for vælgerbefolkningen under den nylig overståede valgkamp. Regeringens mandat til denne forkerede politik er moralsk tvivlsomt.

Kai Pedersen

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjer
Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
Tlf. (03) 21 43 44

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL
Bjerggade 39 - Hjørring
Telf. 429

VISM/AMNDENIE SPÅR MOMS PÅ 45 PROCENT

Med baggrund i perspektivplanen forudsiger vismændene at MOMS'en vil blive tredoblet i løbet af 15 år, indkomstskatterne vil stige med 1 % og ejendoms-skatterne fordoblet.

Det er målet, som de skiftende regeringer fører os imod. Denne udvikling, som ingen regering, selv med den bedste vilje, kan standse, har sin beggrund i en forfæjlet social samfundsstruktur. Med skatter og tilskud har de skiftende regeringer forsøgt at udjævne de sociale skævheder, som har deres årsag i, at store arbejdsløse indkomster tilfalder private.

For at afbøde virkningerne af den forfæjlede jordpolitik giver man tilskud til dem, der rummes af uretten. Uden at tænke på, at det er de samme, der skal betale skatterne, som får tilskuddene. Under dette skema svulmer de offentlige udgifter op år for år. Dette system, at man for at bøde på sociale uretfærdigheder udbetaler tilskud og indkasserer nye skat-

ter med det til følge, at det bliver nødvendigt med nye skatter.

Denne acceleration er nu kommet dertil, at almindelige mennesker må betale næsten halvdelen af deres indkomst i skat, og derefter 15 % moms.

Det er denne udvikling, vismændene forudsiger vil give en moms på 45 % om 15 år. Vi behøver ikke at tvivle på, at vismændene har ret. Så lang tid man lader de sociale skævheder, som har deres rod i arbejdsfrie indkomster, bestå, og i stedet forsøger at løse problemet med tilskud og skatter, følger man spot til skade for det store flertal i vort samfund, som først udbyttes gennem jord- og pengemonopol, for derefter at lønne en kæmpestab af kontorpersonale i den offentlige administration, som kun har til formål at indkassere folks indkomster på den mest snedige måde, for senere at uddele dem igen i tilskud til de grupper, der har de dyrtidsite politikere og stærkeste organisationer til at tale deres sag.

Den førte skatteopbygning er en skændsel mod respekten for

det enkelte menneske og det haskraber og fremskifter.

Det er således en parodi at tale om frie borgere, når vi nærmere os et samfund, hvor 50-60 % af indkomsten går til skatter, og det der herefter bliver tilbage, pålægges 45 % moms.

Med udsigt til et samfund med en sådan struktur er det illojalt at tale om personlig frihed. Dette problem løses ikke ved at tale om højere moms-procenter til afløsning af skatter. Det er tom tale og kun en afledingsmanøvre, som kan beruse en forsamling og vælgere før et valg. Resultatet af en sådan lovgivning vil blive, at næsten alle, hvad øgede moms-procenter indbringer, skal bruges direkte eller indirekte til socialkompensationer. Lad os ikke lyft til de politikere, der taler dette spørgsmål.

Vil vi løse op for problemerne findes der kun een vej: vi må anerkende det kun en del af rodet, og her vil Retforbundets politik være et effektivt våben.

Kai Pedersen.

Regeringen OG MEC

Folketingsvalget viste med den massive fremgang for Socialistisk Folkeparti og for Retsforbundet en hurtigt voksende folkelig skepsis og modstand imod dansk medlemskab af Fællesmarkedet, og i det nye Folketing vil der ikke være 5/6 flertal for medlemskab. Retsforbundet bekræftede på sit landsmøde i Odense, der var præget af optimisme og meget stor deltagelse, sin fortsatte kamp imod Danmarks indtræden i Fællesmarkedet. Opslutningen om såvel dette punkt som landsmødud-

Ib Christensen.

Larsens øvrige markante standpunkter, f. eks. vedrørende den økonomiske politik, var enstem-

Om de valgte „markedsmodstandere“ i Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre får nogen indflydelse, vil helt være betinget af den opbakning, der i de kommende måneder kommer bag Retsforbundet og de øvrige „mar-

kedsmodstandere“-partier. Foreløbig må det konstateres, at den nye statsminister ikke er klogere, end at han søger folkestemningerne i Norge og Danmark placeret samtidig – uden hensyn til, at Folketinget (inklusive hans eget parti) har opstillet en klar ring af blandt andet Norges markedsstatuering som en af de betingelser, der må opfyldes, inden den endelige danske beslutning tages.

Ikke mindst på baggrund af, at den norske folkestemning er vejledende, mens den danske er besluttende, må der på det skarpste protesteres herimod. Da den seneste opinionsundersøgelse i Norge endvidere viser, at kun 27 pct. af befolkningen går ind for medlemskab, mens 40 pct. er imod og 33 pct. i tvivl, er der fortsat grund til at betvivle, at

de tætte og vanskelige forhandlinger mellem Norge og Fællesmarkedet vil føre til norsk medlemskab, om ikke andet, skal det norske folk nok vide at sige nej. Det må noteres som positivt, at den nye landbrugsminister har øje for den kapitalgevinst, dansk landbrug ganske arbejdsfri vil opnå ved eventuelt dansk medlemskab, og at denne gevinst bør inddrages. Desværre er regeringen endnu ude af stand til at sige, hvordan den vil gøre dette, og hvorledes man i øvrigt vil sikre dansk jord mod at blive opkøbt af tyske kapitalinteresser, aktieselskaber og privatpersoner. Sandheden er, at dette kun kan ske gennem en yderst restriktiv jordlovgivning i forening med en grundskyldreform, der sikrer jordværnerne for det danske samfund.

De vælgere, der ønsker fornyelse, et alternativ til de borgerlige og de socialistiske partier, har nu som før alene Retsforbundet at holde sig til. Med en stemmefremgang fra 21.000 til 50.000 og – både før og efter valget – en medlemsfremgang på flere hundrede er der tegn på, at flere og flere vil opdatere dette.

Ib Christensen.

FORBRUGTEREN SOM FORBRUGENGSKILDE

I Tænk's oktobernummer, der udslysmæssigt er blevet mere stiftende, får vi bl. a. at vide, at tyskerne lever to slags folke, og vi skæmmen, en sikker til svenskerne, og en mindre sikker til danskerne.

Forbrugerorganisationerne har gjort mere for beskyttelsen af forbrugeren, individuelt og kollektivt, i de sidste 10 år, end der er blevet gjort i det forrige århundrede. Men jeg tror ikke, at vi endnu kan påstå, vi har gjort noget videre i forbindelse med spørgsmå-

let om sociale omkostninger, skriver præsidenten for den britiske Consumers Association, Michael Young i Tænk (side 20). På et væskemiddel hæfter vi i eks. ikke en socialomkostningsmærkat, som fortæller, at der oven i butiksprisen er en omkostning for den forurening af en sø eller et vandløb, som skyldes vaskemidlet. Hvis vi gjorde det, ville et godt køb for den enkelte måske vise sig at være et dårligt køb for samfundet som helhed.

I erkendelsen af det vanskelige

ØKONOMISK POLITIK - AKTUELLE PROBLEMER

Når man nævner begrebet „økonomisk politik“, tænker de fleste nok, at det er noget man bruger til at rette op på den skæve betalingsbalance. Og rigtigt er det da også, at debatten om økonomi og økonomisk politik – ja vel en meget stor del af samfundsdebatten i det hele taget – i høj grad har indskrænket sig til en debat om, hvordan man redder landet fra økonomisk ruin (økonomisk ruin er nok lidt stærkt sagt, men det siger lidt om det hysteri, der ofte præger debatten). Heldigvis rækker betagere økonomi og økonomisk politik videre end som så. De omfatter spørgsmål om samfundets anvendelse og fordeling af produktionsressourcer og -ressourcer, og man kommer her ind på det mere principielle og dermed det, politik egentlig skulle dreje sig om, nemlig spørgsmålet: Hvordan skal samfundet indrettes?

Af stud. oecon.
Erling Bundgaard

Produktionsdyrkelsen

Det er en udbredt opfattelse i alle de gamle partier, ja selv i Aksel Larsens parti, at valutaunderskuddet er et problem, man kan producere sig ud af, og at den største mulige forøgelse af produktionen er en yd under alle omstændigheder. Både for at nævne et par udtalelser i flæng fra Jørgen Lembohm og socialdemokraten Henry Grünbaum. Lembohm siger i forbindelse med en tale om dansk tilslutning til fællesmarkedet: „Hvis vi strengt os an, kan vi opnå en større velstandsstigning, end vi hidtil har oplevet, men det kræver en effektiv økonomisk indsats“. Henry Grünbaum siger: „Det afgørende må være, at der gennemføres en politik, der kraftigt øger dansk produktion og eksport. Skal Danmark klare sine valutaproblemer,

må vi først og fremmest gøre det ved at producere os igennem den krisesægtige tilstand“.

Se, nu er den største lykke i et af verdens rigeste lande jo ikke nødvendigvis at blive endnu rigere. Rigdom koster altså en form af arbejde – bortset fra dem der bliver rige uden at røre en finger – større rigdom koster mere arbejde, hvis produktionsapparatet lejlighedsvis er tidsvarende og udnyttes økonomisk optimalt. Som Lembohm siger: „hvis vi strenger os an“. Nu melder spørgsmålet sig: Har vi lyst til at strenger os an, mere end vi allerede gør? Mange vil sikkert sige, at det har vi bestemt ikke med det skatte-tryk vi udsættes for, og det kan helt bortset herfra: Har vi lyst til at blive mere stressede og være mere udkørte, når vi kommer hjem fra arbejde? Det er nemlig

UNICEF MOD SLUM

Slum, Shanty-Town, Favela, satani, barriada, barrio eller Squatter-settlement er mange navne på det samme begreb, et begreb, der opstod i det 19. århundrede i industrielle revolution, og som vi nu træffer i u-landene, der ikke har været i stand til at undgå dette tragiske biprodukt af den industri, man ellers er så stolt af, den industri, der gerne skulle kunne trække de fattige nationer ind i de mere velbærte nationers rækker.

UNICEF, der i år har bestået i 25 år, har underkastet slumbe-grebet en indgående undersøgelse med et særligt henblik på at konstatere, hvilke muligheder UNICEF måtte have for at gøre en indsats i bekæmpelsen af slum-eksistensen. Blandt de karakteristiske træk, der altid findes ved

i at gøre disse sociale omkostninger op, foreslår Michael Young, at forbrugerorganisationerne får den nødvendige hjælp fra de forureningsbekæmpende institutioner til måling af den forurening, der følger med forbrugsvarerne. – Det kunne sætte os i stand til at give køberne nogle ideer med på vejen om, hvordan man kan reducere den skade, som de helt uvidende forbrugere for andre. Måske kunne vi samtidig råde myndighederne til, hvilke forholdsregler de kunne tage, skriver Young.

det, der er sagen. Sagen er ikke, at vi skal pukke os ihjel for at redde betalingsbalancen for Baunsgård & Co.

Det er desuden en tvivlsom og forvrøvlet filosofi, at betalingsbalancen skulle bedres, blot ved en generel forøgelse af produktionen. En første forudsætning for at folk vil bestille noget mere er almindeligheds, at de tjener en højere løn, og så bliver der ikke meget til at rette betalingsbalancen op med, hvis man da ikke kalkulerer med helt ekstrordinært høje kasseoverskud på de offentlige budgetter; men det kan man jo for den sags skyld gøre ved at hvilket som helst produktionsniveau. Den historiske udvikling viser da også noget helt andet. Produktionen er faktisk foretaget kraftigt gennem mange år, men betalingsbalancenunderskuddet er de sidste 10 år gennemsnitligt foretaget endnu kraftigere.

Nogle mennesker er uden tvivl så glade for deres arbejde, at de gerne arbejder omtrunt i døgn-drift, uden at de tjener væsentlig mere, og uden at de bliver udkørte og stressede. Lad dem arbejde. Andre er måske så lede og kede ved deres arbejde, at de ikke orker at bestille mere, selv om de ville få en væsentlig indtægtstørrelse hver dag. Lad dem slippe for at pukke yderligere. Lad folk selv bestemme hvis de foretrækker at tjene mere mod en større arbejdsindsats, eller hvis de hellere vil have øget fritid mod at tjene mindre, og giv folk lov til på en langt smidigere måde end i dag

teerne, men den hurtige fremme af slumkvartaler i byerne har virket, at man fremtidig også tage arbejdet her op. UNICEF ledelse er ganske klar over mulighederne for forbedring levevilkårene i slumdistrikternes små, set på baggrund af pri-mets kolossale omfang, men er hævet over enhver tvivl, at kan gøres noget for at bedre værdigheden i slummaral, hvis myndighederne i de på-dende lande vil samarbejde, hvis slumboerne vil tage i hjælp til selvhjælp. UNICEF i den nærmeste fremtid gå i gang med at give specialhjælp til gænger til den indledende i i udvalgte slumprojekter, i særlig vægt lagt på de områder, der vedrører børns og unges færd og udvikling.

selv at bestemme deres arbejde. Lad os blive fri for politiske snak om, at vi skal bestille mere og bruge noget mindre. Hvem i alverden er tosset nok begge dele?

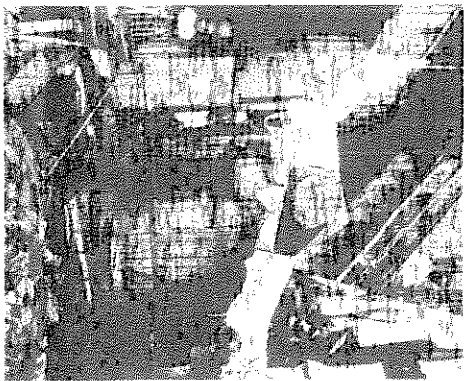
Betalingsbalancen

Her kommer vi til sagens kerne. Det er ikke borgerens opgave holde orden i samfundsøkonomi. I stedet for at rette formene henstillinger til den arne betingning, skulle regeringen gribe i egen barm og sørge for at i mentære styremekanismer vil som de burde virke.

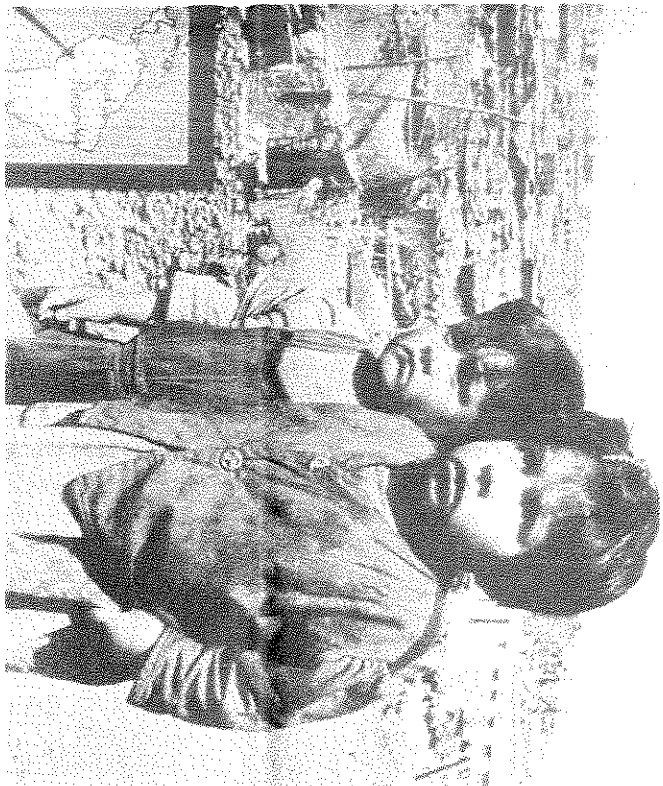
Der skulle i virkeligheden i en eneste styremekanisme til at vi kunne have undgået de sidste 10 års ørkenvandring gennem det økonomiske uforståelige dynd. Havde man ført en nøjagtig nedskrevet og opskrevet kursen noget hyppigere eller i et fast valutakurs, havde vi fuldstændig undgået vanskeligheden med betalingsbalancen. Måske havde ligeså meget eksportbevare og de importkonkurrerende hver med hjemmemarkedet hverve og herved opnået en mere hensigtsmæssig udnyttelse af produktionsressourcerne.

I stedet for at bruge valutakursen som et effektivt og neutralt instrument i den økonomiske politik, har den eklektiske politik været at gøre valutakurserne i selve målet for den økonomiske politik. Man har for enhver pris ikke villet opgave den hel-

SLUM KENDER INGEN LANDEGRÆNSER

Føltes for disse to billeder er det præget af habbes, uafvendelig skæbne, der er slumens følgesvend. Billedet til venstre stammer løvrigt fra omstøbet til en bog af fhv. finansminister Thorvald Kristensen om problemkomplekset landbrug/industri, og når vi har taget det med her, skyldes det især, at slumboobleserne ligefrem skabes af den industrielle udvikling i et samfund, der slet ikke er forberedt, og det synes at gælde, hvadenten der er tale om Skovrøttanien på Napoleonskrigenes tid, eller, som billedet til højre viser os, om de befolkningssmessige følger af fremvæksten af industri i et sydamerikansk land i det 20. århundrede.

Sydamerikanske børn. Skal vi give dem retfærdighed eller nødhjælp? Først det sidste og så det første.

ko, der hedder opretholdelse af kronkursen. Og denne pris kan blive ret så høj. Folkeindtægten i den senere tid mere eller mindre åbenlyst tilkendegivet, at man sætter hensynet til ligevægt på betalingsbalancen højere end hensynet til beskæftigelsen. Dette er i virkeligheden en skandaløs frekthed, når midlet skal være en arbejdsløshedsfremkaldende stramt finanspolitik. Ved at fastsætte udskrivningsprocenten forandret til 91 for 1972 har regering og Folketing beredt vejen for større arbejdsløshed.

Beskæftigelsen

Fuld beskæftigelse bør så ubetinget være det primære mål for den økonomiske politik. For dette hensyn må alle øvrige målsætninger for den økonomiske politik vige eller tilgodeses gennem foranstaltninger, der ikke udelukker eller begrænser mulighederne for at skabe fuld beskæftigelse: valutakurspolitikken er et sådant middel, der kan skabe ligevægt på betalingsbalancen uden finanspolitikken bivirkninger i form af arbejdsløshed. Når hensynet til beskæftigelsen må prioriteres så højt, skyldes det for det første, at arbejdsløshed kan være en tragede for dem, der rammes, for det andet at arbejdsløshed medfører betydelige omkostninger for samfundet, for det tredje at arbejdsløsheden sætter en række mennesker i en ufrivillig tvangssituation, der hindrer dem i frit at vælge et for

Ministereringen er krævende, finansministerens synes særlig krævende - på mere end een måde. Den TV-sympatiske Poul Møller har ikke kunnet stå mål med kravene, og det er synd for ham. Nu havde han endelig fået chancen for at blive til vel-sigsnelse for land og rige - især de sidste. For en, der i ungdommens år har taget løn med Poul Møller og endnu husker hans fighting spirit, hans hurtige indfald, hans skarpe men dog absolut fair behandling af en modstander, kan der nok være anledning til et par kommentarer og lidt medfølelse.

Der er ikke noget mærkeligt i, at det er gået Poul Møller som det er. Finansministerjobbet må have været en umådelig skuffelse, og når dertil kommer, at K-Y-R regeringen ikke har evnet at have nogen af de forbedringer, som Poul Møller dremte om og sikkert havde en vilje til at søge gennemført, så er der tale om en dybt personlig tragedie, der må kunne ødelægge selv den stærkeste og mest ungdommelige fysik. Poul Møller kommer fra et miljø, hvor man ikke kender forholdene for de små i samfundet, og hvor en forbedring af deres kår aldrig kan blive en hjertesag. Derfor havde han f.eks. ingen forståelse for de reformer, som Henry George For-eningen går ind for: Frihandel, d.v.s. afskaffelse af al told og anden særbegrensning for de rige; Grundskyld, d.v.s. afskaffelse af arbejdsfri indkomst på jordsideelse. De konservative har i de senere år gerne villet smykke sig med, at de er „liberale“ på samme måde som kommunisterne elsker at tale om „demokrati“. Det er muligt, at Poul Møller var meget liberal, men han var det i hvert fald ikke i den betydning, som vi lægger i ordet.

den tilfredsstillende blanding af hold mellem arbejde og indkomstindtægt på den ene side og fritid på den anden.

Naturligvis kan vi ikke i længden fortsætte med at køre med et underskud på betalingsbalancen af den størrelse, vi kender fra de senere år, helt uanset hvor højt man måtte prioritere beskæftigelsesensynet i den aktuelle situation. Dette er imidlertid ikke nogen gyldig undskyldning for at føre en arbejdsløshedsfremkaldende politik af hensyn til betalingsbalancen, så længe der er mulighed for at betjene sig af alternative økonomiske instrumenter. Dertil kommer, at den sammenhæng, der tidligere gjaldt mellem høj arbejdsløshed og lille underskud på betalingsbalancen ikke længere synes at være til stede, hvilket formentlig skyldes den ret høje understøttelse, arbejdsløse i dag opbeholder. Vi er altså i en situation, hvor finanspolitikken ikke alene er en alvorlig trussel mod beskæftigelsen, men tillige en i høj grad tvivlsom foranstaltning til at fjerne et underskud på betalingsbalancen.

Mens vi i dag i hvert fald har muligheden for at ændre kronkursen eller frigtve den, når vi finder, at de betalingsmæssige forhold over for udlandet taler herfor, selv om vi sjældent benytter os af den, så vil denne mulighed formentlig falde væk, hvis Danmark bliver medlem af fællesmarkedet. Der er kræfter i fællesmarkedet, der arbejder for

Skatten beholder dog sin smag

Erik Ninn-Hansen

Poul Møller forstod ikke, hvordan han skulle klare „Gjistrupperne“ og „kuldeskatte-roderne“. Man fik en fornemmelse af, at hans irritation mere skyldtes, at Gjistrupatøren afslørede de riges rigte muligheder - og det var skam ikke meningen.

Hans efterfølger drømmer ikke om, at han kan gøre det bedre.

KUNDGØRELSE

Under henvisning til § 8, stk. 2, i det af finansministeriet den 12. april 1960 udfærdigede regulativ vedrørende indtægtning i, brug og vedligeholdelse af tilsyn med samt aflevering af statens tjenstebøger har ministeriet for statens lønnings- og pensionsvæsen ved cirkulæreskrivelser af 23.7.71, til samtlige ministerier og styrelser meddelt, at den pris ved afskaffelse af tapeter, som vil kunne afholdes fuldt ud af staten, med virkning fra 1. november 1971 fastsættes således: 16,00 kr. pr. rulle (prisgruppe

sourcerné over i erhverv, der er rent hjemmemarkedsorienterede og ikke udsat for konkurrence fra udlandet. Og den er samtidig et varsel om, at de konkurrenceudsatte forhold over for udlandet med de givne vekselkurs er fortrykket i en sådan grad, at følgen meget let kan blive betydelig arbejdsløshed og ufrivillig økonomisk stagnation.

Begår man i fællesmarkedet den fundamentale fejltagelse af rent politisk præstigebetonede årsager at indføre en valutærisk union i den økonomiske struktur i medlemslandene betinget det, og i den der er tilvejebragt den fornødne samordning af den økonomiske politik i øvrigt og af arbejdsmarkeds- og kapitalmarkedsforhold, så kan konsekvenserne let blive katastrofale. Sægt på en anden måde: Så længe kapitalapparatet og lønniveauet er uensartede medlemslandene i-mellem, og så længe løn-udviklingen forløber forskelligt, og landene fører en forskellig skatte- og socialpolitik m.v., vil en fastlåsning af valutakursene eller en fælles monetær meget let blive den hindring, der umuliggør alle de øvrige udignings- og samordningsbestrebelsers den mekanisme som skaber kronisk arbejdsløshed og økonomisk stilstand i visse og ne af fællesmarkedet, og som koncentrerer kapitalen i et mindre antal udviklingscentre.

For at resumere sammenhængen mellem beskæftigelse, økonomisk politik og betalingsbalance:

og vi kan tilføje, at det drømmer vi heller ikke om. Vi leverer ham ikke nogen chancer, al den stund han lige så lidt vil beskæftige sig med en politik, der giver rig og fattig lige andel i fædrelandets jordværdier ved, at alle landets borgere betaler deres andel i samfundets drift og til gengæld slipper for de nuværende straffeskatter, der rammer og lammer dem, der ved deres arbejdsindsats skaber velstanden.

Nu har den nye finansminister fundet ud af, at vi skal have større masker i skatte-fisketøjet, så vi kan blive fri for at hale så mange „små“ fisk ind til torsk-eglderne. Han har ikke forstået - og kommer nok heller aldrig til det - at de „store“, som han drømmer om at fange, er hverken torsk eller kvabber, men hajer, og de svømmer udenom, så det bliver sendt en net fiasco.

Man sætte Ninn for, man sætte Hansen bag. Skatten beholder dog sin smag.

Edvard Hougaard. (Kommentar til „Grundskyld“ ved forrige finansministerskifte).

F) til almindelige opholderrun, 11,50 kr. pr. rulle (prisgruppe D) til sove- og gæsteværelser, 6,75 kr. pr. rulle (prisgruppe A) til pigeværelser, entrer etc. I de nævnte priser er meromsættingsafgift inkluderet. sign. Knud Østergaard.

(Til orientering for dem, der mangler forståelse for, hvor krævende det er at være velorienteret medarbejder i samtlige ministerier, styrelser og underlagte statsmyndigheder.)

Ved at undlade at benytte valutakurspolitikken som middel mod en uligevægt på betalingsbalancen tvinges man til at føre en så stramt finanspolitik, at resultatet bliver arbejdsløshed. I begyndelsen en arbejdsløshed, der blot er fremkaldt af en almindelig afmætning i efterspørgslen. Men forrelæges en permanent fastlåsning af valutakursene, som det er fællesmarkedets hensigt, havner man i en situation med kronisk regional arbejdsløshed og økonomisk stagnation, som kan være næsten umulig at overvinde og omfatte betydelige landområder. Det er således al mulig grund til at se med skepsis på to af de gamle partiers kæphæder: de faste valutakurser og fællesmarkedet.

Inflationen

Der er mange dogmer at gøre op med. Jeg har allerede nævnt dansen omkring produktionsraliven og dyrkelsen af den hellige ko: de faste valutakurser. Til dogmerne hører også inflationshysteriet. Man har uden held forsøgt at lyre inflationen, både fordi man kvier sig ved at gå til de grundlæggende inflationsårsager, og fordi man undlader at arbejde i relationens skævevirkninger. Grunden er, at man har villet trække stemmekræfter til vands ved at lade de offentlige udgifter fortsætte deres himmelflugt, ved at træde jord- og ejendomspristigningerne og ved at fastholde kronkursen. (Når jeg i dette afsnit

Breve fra læserne

Hvem kan redde hvem?

For at vise hvor hellege og positive danskere er, overgår vi de tidligere efterhånden hinanden i talenader vedrørende forsvarsproblematikken.

Danske politikere får det stadigværk til at se ud, som om Danmark ved mere eller mindre af-rustning kan redde hele verden, og Socialdemokratiet arbejder nu med tanker om 6 måneders tjene-destid, og det på trods af det opusningsgale Sovjet.

Hvis man ville være rigtig ualmindelig grov, så sagde man jo, at man f... kale mig ikke skulle tro, der var pære i hovedet på folk, der kan drømme om at svigte på den måde. I alle andre lan-de er man klar over, at freden reddes ved at bevare magtbalan-cen og presse russerne til ned-

rustning. Hjemme tror vi, at det drejer sig om at invitere dem til at koncentrere blikket mod et aftrasket Danmark.

I stedet for at udsætte Dan-mark for fare skulle dherrer med 6 måneders tjenestetid i tankerne hellere koncentrere sig lidt om at lægge pres på Østeuropa og Sov-jetunionen for at få bremset den-ne bloks oprustning. Hvis 6 må-neders tjenestetid anses for o. k. i Danmark, er det nærliggende at tro, det også var passende for lande som f. eks. Polen og Un-garn. Eller var der nogen, der sagde noget?

J. Persson.
Som bekendt går Retsforbun-det ind for at afskaffe den tvung-ne værnepligt. Red.

Forenings- og kreds-

meddelelser

Meddelelse:
som ønskes optaget
i bladet
færdigkommet lørdag,
må være
redaktionen i hande
senest
onsdag morgen

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet

Kroghsgade 1 - 2100 København Ø.
ØBro 883 - ØBro 884.
Kontoret er lukket lørdag.

Københavnskredene

Strøgaktion, lørdag 11-14. Gå i gang i fuld gang. Underskrift-indsamling.

Københavnskredenes Strøg-

skicen i gang

Hver lørdag kl. 11-14 finder man Retsforbundets folk på Strø-get i København, travlt optaget af at indsamle underskrifter. De har nok at gøre, interessen hos strøgpassanterne er stor, valgets resultat er ikke glimt, ej heller de 200.000 vælgere, der ikke fik lov at bruge deres stemmer, som de ønskede.

Valget kan komme meget snart, og vi må sørge for at gøre ind-samlingen af underskrifter færdig NU.

Københavnskredene.

Kjellerupkredsen

En lille opmuntning.

Hiermed en lille „hlisen“ til alle hidsesfæller, som forhæntlig i disse dage er i fuld gang med indsamlingen:

Lynby-Søllerød kredsen

KOM OG HØR - KOM OG SPØR!
Jens Kirk - Jørgen H. Kriste-
sen - Viggo Størcke.

Nye priser

(fortsat)

halvt år, hvorefter de gerne skulle afløses af en endelig ordning.

De nye bestemmelser åbner ad-gang for de enkelte værksteder til i et vist omfang at foretage in-dividuelle pristilpasninger, således at man undgår den pristivhed, som en langvarig anvendelse af et generelt pristop må antages at medføre. Værkstederne kan nu indregne en række nærmere be-
tegnede omkostningsstigninger i kundeprikerne, først og fremmest

visse lønjusteringer, der kan ram-me de enkelte værksteder yderst forskelligt, men også udgifter som modernisering af værksedet (øgede afskrivninger på nytve-steringer), øget husleje ved virk-somhedens flytning m. m.

Derimod skal mere generelle omkostningsstigninger som f. eks. dyrtidstilleg og overenskomst-mæssigt fastlagte lønstillinger fortsat gå ind under de prisregu-
leringer, der gennemføres af mo-nopolstyrelsen for branchen som helhed.

Der er enighed mellem branche- og brugerorganisationerne om de nye prisregler, som nu vil blive udmøntet i en bekendtgørelse.

K.R. HEDERANDT

Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (08) 12 31 12
9000 Aalborg

FÆLLESMARKEDET - og

LANDBRUGET

FÆLLESMARKEDET - og

JORDEN

FÆLLESMARKEDET - og

HANDELEN

Torsdag den 28. oktober kl. 20.00 offentlig møde KONGRESSA-
LEN - HOTEL LYNGBY.
Entré 3,00 kr.

Retsforbundet i Lynby.

Vejle amt

Ordinær generalforsamling af-holdes på højskolehjemmet i Vej-le torsdag den 4. november kl. 20.00 med dagsorden ifølge ved-tægelserne.

På antsbestyrelsens vegne
Svend Aa. Gabel,
Vejle.

Frederiksborg amt

Indbydelse til alle kredse.

Årets andespil finder sted i Rør-bæk Forsamlingshus (syd for Frederikssund)

Lørdag aften den 6. november kl. 19.00.

Efter andespillet er der dans og gratis fælles kaffebord.

Tag venner og bekendte med, tag mange venner og mange be-kendte med.

Vel mødt

Retsforbundet
i Frederiksborg amt.

Aalborg øst og vest

Til medlemmerne

Der indkaldes herved til gene-ralforsamling på Park hotel tir-sdag den 26. oktober 1971 kl. 20.00.

Dagsorden:

1. valg af dirigent og stemme-tællere
2. beretning af formanden
3. forelæggelse af det reviderede regnskab
4. valg af bestyrelsesmedlem-mer og suppleanter
5. valg af revisorer
6. indkomne forslag
7. eventuelt

Efter generalforsamlingen hyg-ger vi os med et par stykker smørrebrød, en øl og kaffe - pris kr. 16,25.

Landsformand Ib Christensen kommer til stede og besvarer spørgsmål fra forsamlingen. Vi håber på stort fremmøde. Med venlig hlisen
Bestyrelsen

Nordjyllands amt

Der indkaldes herved til gene-ralforsamling tirsdag den 2. no-

KLIP TIL BLADETS KANT

Indtægtsmøde bestiller

VEJEN FREM

☐ Årsabonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn

Stilling

Postadr.

VEJEN FREM

KROGHSGADE 1

2100 KØBENHAVN Ø.

Kan
nedlægges
uranket i
postbrev-
kassen

56

Ønsker De at deltage i anmeldelsen af Danmarks Retsforbund til deltagelse i næste valg, bedes De udfylde nedenstående kupon og sende den til: Danmarks Retsforbund, Kroghsgade 1, 2100 København Ø. Retsforbundet sørger for attestation på kommunekontoret.

Undertegnede erklærer herved at ville deltage i anmeldelsen af partiet
DANMARKS RETSFORBUND som agter at deltage i kommende folketingsvalg

Fulde navn (blokbogstaver)		
Stilling	Fødselsdag	Fødselsår
Bopæl		
Postadresse		
Kommune		Amt

den (Egenhændig datering)

(Egenhændig og sædvanlig underskrift)

Erklæringen er kun gyldig, hvis både datering og underskrift er håndskrevet af valgbare personlig

Udfyldes af kommunkontoret

At ovenstående vælger er optaget på valglisten i

kommune under løbenummer

attesteres herved

kommune den / 19

En fagforening, der ikke kan strejke

Det socialistske arbejderparti er en tysk opfindelse – vort Socialdemokrati har således tyske aner – men *fagforeningerne* var et produkt af den industrielle revolution i Storbritannien. Det er måske i denne kendsgerning, at vi skal finde en af forklaringerne på, at den ned garanti enestående fagforening, disse linier handler om, er opstået i England.

En fagforening, der ikke kan strejke, er i sig selv en modsigelse, strejkeretten hører jo simpelthen med til definitionen på en ordentlig fagforening, selv i landene øst for jernbæppet, hvor denne ret dog ikke anvendes hver dag, og når det undtagelsesvis er sket, da med et katastrofalt resultat.

Men vores fagforening uden strejkeret eksisterer i bedste velgende, vest for jernbæppet, og selv om den ikke hører til de største, har den dog omkring 10.000 medlemmer. Det er en fagforening af arbejdsløse, og den har påtaget sig at sikre sine medlemmer de rettigheder, naturligvis især af social art, som britiske arbejdsløse har iflg. loven, men ikke altid bliver gjort opmærksom på.

Joe Kenyon stiftede sin arbejdsledsfagforening for halvandet år siden, og som nævnt har den nu 10.000 medlemmer – at den vokser, er ikke så svært, idet det påregnes, at arbejdsløshedstallet i Storbritannien til jul vil være omkring en million.

Mr. Kenyon bor i et lille hus uden for murebyen Barnsley, og størsteparten af byens indbyggere er murearbejdere, vel at mærke arbejdsløse murearbejdere, for byens murer er forlængst lukket. Man tager i labourkrede den nye fagforening ret alvorligt, for selve det faktum, at den eksisterer, viser, at der er brug for den, at Storbritanniens sociale system langt fra er perfekt. Var det nemlig tilfældet, ville Kenyons fagforening naturligvis ikke eksistere.

Som et eksempel på det arbejde, dette ejendommelige forbund udfører, kan nævnes tilfældet fra Bristol, hvor en 55 år gammel arbejder modtog 5 pund ugentlig i socialhjælp, halvandet pund mindre, end han havde ret til. Kenyon gik i gang med sagen, aflegde flere besøg på det lokale socialkontor, som til slut satte

mandens socialhjælp op til det rigtige beløb og oven i købet gav ham en efterbetaling på 6 pund.

Et andet eksempel fra Bristol angik en 64-årig arbejdsløs, der havde været uden beskæftigelse i 7 år. I desperation skrev han til Kenyon og klagede sin nød. Han havde fået afslag på en ansøgning om penge til tøj og sengeløj for sig selv og sin kone. Da Kenyon besøgte ham, fandt han ham i den aller yderste fattigdom, med sengen dækket af en gammel frakke i stedet for tæpper. Kenyon krævede, at en ny socialmedhjælper aflagde besøg hos det gamle par, og resultatet blev en øjeblikkelig hjælp på 34 pund.

Kenyon fremhæver, at eksempler som disse ikke er isolerede, men repræsentative for tusinder af arbejdsledige over hele Storbritannien. Til-

slutningen til hans fagforening tyder på, at han har ret.

Kontingentet er beskeden, 5 p om måneden, hvis man kan betale. Ellers lader man være. Det må selvfølgelig siges at være en svaghed, at Kenyon ikke kan true med strejke, fordi hans medlemmer ikke har nogen arbejdsplads at strejke på, men det er altså heller ikke på den måde, han driver sin fagforening.

Det er nødvendigt, siger Kenyon, at de arbejdsløse lærer at kæmpe for deres rettigheder og lærer disse rettigheder at kende. Men iverktigt er der naturligvis altid den mulighed for de ledige at tage deres børn hen på socialkontoret og aflære dem der med den besked: Jeg har ikke længere råd til at underholde dem, nu kan De prøve.

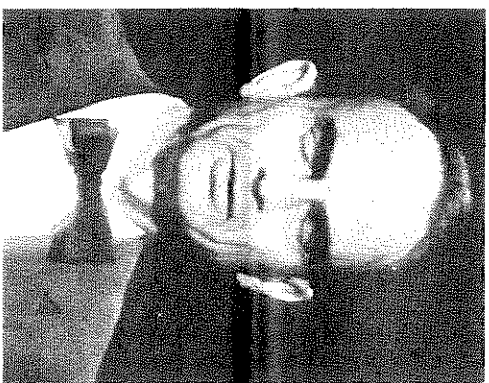
er.

Krag og Grünbaum fornærmet

Departementschef Eric Ib Schmidt flyttes nu ud af syne, fordi han på eget initiativ lavede et spareforslag, som han i 1968 lagde på Baunsgaards bord. Han var åbenbart malv nok til at tro, at en borgerlig regering i hvert fald ville spare (de havde jo lovet det i valgkampen).

Det blev som bekendt ikke brugt!

Krag og Grünbaum skulle hellere have bedt Erik Ib Schmidt om at få det på bordet igen, men besparelser står altså ikke på Socialdemokratiets prioriteringsliste.

Departementschefen

Jeg tog fejl

Da jeg erfarede, at Krag skulle være statsminister i stedet for Baunsgaard, skrev jeg i „Vejen Frem“, at det kunne være hip som hap, hvilken regering vi fik. Socialdemokraterne kunne i hvert fald ikke gøre det dårligere, end VKR havde gjort det.

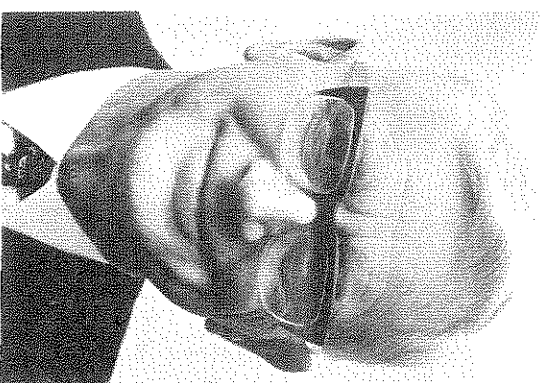
Men jeg tog fejl. Krag havde overraskelser i baghånden.

Den nye toldlov, som vil give et par milliarder kr. i statskassen de næste 1½ år, vil sætte pristallet op med et par procent i samme tidsrum, ud over hvad det stiger af andre grunde.

Det offentlige kommer altså af med mere end halvdelen af det indvundne i løntillæg til de offentligt ansatte. Disse løntillæg kommer vel at mærke til at løbe videre, når de 1½ år er gået.

Hertil kommer en belastning af produktionsapparatet af et endnu større omfang. Igen er det erhvervslivet og forbruget, der skal stå for skud.

Dagbladet Politiken anslår den

Knud Tholstrup

samlede skade vedrørende den nye toldlov til 4 mia. kr. målt i forhold til den samlede indtægt på 2½ mia. kr., og den beregning skal nok vise sig at holde stik.

Dette drastiske – men ifølge

V E J E N F R E M RES POLITISK UGBLAD

37. årgang – Nr. 43 – 23. oktober 1971

Krag „nødvendige“ – skridt kunne sagtens være undgået, og økonomien endda være rettet op, hvis der i stedet blev truffet forholdsregler mod grundspekulationen.

Men det skal nok vise sig, at arbejdsfri fortjeneste på jord og så under denne regering vil være en helbig ko, som fodres af hele den brede befolkning, men makes

af et lille privilegeret fåtal. Den årlige „mælkemængde“ værdi svarer til arbejdslønnen til 200.000 arbejdere. Socialdemokratiet viser hermed tydeligt, at det kan lade sig gøre at regere endnu dårligere end VKR. 4 mia. for at tjene 2½ mia. – *Molboerne kunne ikke have gjort det bedre!*

Knud Tholstrup.

Om at løfte sig selv ved håret

I fortvivelse over, at der under den socialdemokratiske regering i Sverige er opstået en arbejdsløshed på langt over 100.000, som forventes at stige til en kvart million i vinterens løb, pumper regeringen nu penge ud i omsejning i form af boligtilskud, højere folkepension o. s. v. for gennem denne købekraft at fremme produktionen. Det er det, man hører i den svenske radioavis i disse dage – men meget lidt om, hvor penge skal komme fra.

Der har været antydnet nogle le afgiftsforhøjelser og skærpet skattekontrol. Resultatet bliver, at man må hente pen-

DEMOKRATI STILLE

Mange vil sent glemme, hvordan den tidligere forhenværende, nu nuværende statsminister Jens Otto Krag på valgfarten i TV trippede af iver efter at komme til tabureterne hurtigst muligt. En sådan arbejdsiver ser man ikke mange steder i vore dage. Og når man tænker på de ulemper, der trods alt er forbundet med tabureterne, er det ikke så underligt, at mange var sofavælger.

Godt nok sendte spærreregionen 200.000 afgivne stemmer i papirkurven, hvorved der kom 13-14 andre personer i Folketinget, end der ellers ville være kommet, men til gengæld har et enkelt grønlandsk medlem nu sikret os en stabil regering i flere måneder. Han repræsenterer godt nok kun 8000 vælgere, han er ansat i grønlandsministeriet i København, han er ikke medlem af Socialdemokratiet, og han er valgt uden afstemning og modkandidat. Men så meget mere imponerende er det da.

Og som det ses, er der godt nyt for det videre politiske arbejde, at et fransk firma af Cyclocat ABS nu har fremstillet en sandkasse for voksne.

(I „Ingenlørers Ugeblad“).
jenle.

Man standser sundt arbejde måske nogle måneder, før man får det kunstigt etablerede arbejde sat i gang. Resultatet bliver, at foranstaltningerne vil gøre mere skade end gavn. Erfaringerne i Danmark, da vi lod udføre nødhjælpsarbejde, underbygger denne opfattelse. Man kan nemlig ikke løfte sig selv ved håret.

Den eneste i historien kendte undtagelse var Münchhausen, men det var til gengæld også kun et eventyr.

Knud Tholstrup.

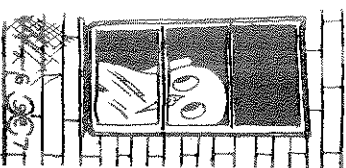
Kan SAGT

Det er ikke tingene selv, der fornuftoliger menneskene, men forestillingene om tingene.
(– Epiktet).

Forbedringen af situationen i byerne, nu, da bilen er kommet for at blive, kun vanskeligt overvurderes. Hæne gader, støvfi og lugtfri med gummipløj, kører bil-lerne hurtigt og lydløst over de glatte, flade kørebane. Dette vil eliminere en stor del af nervositeten, forstyrrelsen og anstrengelsen i et moderne, metropolsk liv.
(– Scientific American 1.1969).

Meanwhile, the mini versus midi controversy rages on. To knee or not to knee, that is the question.
(– Changling Times).

UGENSHAK

Man må da have, at wild-west-Camre slipper for en tur i mørkekanoner.